

ønsker at gaa langt videre i Retning af Forsøg. I disse Dage lider vi under, at Rigsdagen tidligere har været ængstelig ved at lade Staten gøre saadanne Forsøg. Mit Parti har ønsket, at der blev gjort Forsøg med Bygning af store Lokomotiver her hjemme, og der er ingen Tvivl om, at det her vilde gaa saaledes, at til en Begyndelse vilde et saadant Forsøg koste Penge til Anskaffelse af de Maskiner og andre Ting, der skulde til. Vi har da ogsaa allerede for flere Aar siden ønsket at faa en Bevilling dertil optaget paa Finansloven, men det stødte paa Modstand. Man har sagt, at det er Beskyttelse. Hvis man anskaffer Redskaber til at bygge Lokomotiverne herhjemme, bliver de dyrere end ved Indkøb fra Udlandet, og derfor har man købt Lokomotiverne i Udlandet, og i Dag staar vi saaledes, at en Del af vore Lokomotiver maa udrangeres, fordi vi mangler de Maskiner, der skal til for at fremstille de Lokomotivdele, der er gaaet Brud paa. Det forholder sig i Virkeligheden saaledes, at Statsbanernes Vanskeligheder er blevet forøget, fordi vi har været ængstelige for at anstille Forsøg. Vi ser nu, under de Forhold, vi lever under, hvorledes Tilførselen er stoppet for en stor Mængde af de Varer, vi tidligere har faaet fra Udlandet, og nu maa Teknologisk Institut anstille det ene Forsøg efter det andet. Men det er bagefter, hvor meget det end godtgøres, at en stor Del af, hvad vi tidligere har faaet fra Udlandet, kan vi udmærket godt fremstille her hjemme. Forsøg koster Penge, men Pengene er vel anvendte til alle Forsøg, hvorved det viser sig, at vi paa det industrielle Omraade kan fremstille Ting, vi tidligere i dyre Domme har maattet anskaffe fra Udlandet, eller, som i det foreliggende Tilfælde, til Forsøg med Udbytteforøgelse af Mejeridrift.

Jeg kan paa mit Partis Vegne udtale Tilslutning til det foreliggende Lovforslag. Jeg kan være med til, at vi begynder med at udskille § 1, men jeg vil samtidig varmt anbefale, at vi ikke dermed, endog blot midlertidig, lægger det i § 2 indeholdte Forslag til Side, men at vi fortsætter med Undersøgelsen af, om der ikke bør oprettes et Forsøgsmejeri saa vidt muligt samtidig med, at vi overtager de to store Gaarde ved Hillerød.

Sporon-Fiedler: De Tanker, der ligger til Grund for det foreliggende Lovforslag, kan jeg ikke alene personlig, men ogsaa paa mit Partis Vegne give min Tilslutning, men som Helhed kan dette

Lovforslag ikke vedtages med den korte Frist, der er levnet os. Der er atter her som før fra Regeringens Side ydet Rigsdagen en Kompliment fra den højtæredede Landbrugsminister for Hurtighed og Arbejdsvillie og -evne, men jeg anser det for rettest at henstille, at man her ikke overvurderer Rigsdagens Arbejdsdygtighed og Hurtighed. Det er ikke alene vor Pligt at arbejde hurtigt, men ogsaa at arbejde grundigt, og en grundig Behandling af dette Forhold er simpelt hen umulig paa den Tid, der er levnet os. Jeg synes, at vi efterhaanden skulde opnaa, at vi ikke blev stillet under et saadant Pres, at vi var nødte til at give Lovforslagene en overfladisk Behandling for overhovedet at faa dem færdige i rette Tid. Det er i Regelen de alvorlige Forhold, vi lever under, der bliver brugt som Argument for den hurtige Behandling, her er det den knappe Tid, men vi bør fastholde Fordringen om, at der levnes Rigsdagen, om jeg saa maa udtrykke mig, anstændig Tid til at behandle Lovforslagene saa grundigt, som det stemmer med Rigsdagens Værdighed.

Jeg er enig med det ærede Medlem fra Ruds Vedby (Svendson) i, at man ikke kan vedtage dette Lovforslag uden at udskyde noget deraf. At det er nødvendigt at vedtage den Del af Lovforslaget, som tager Sigte paa, at Staten ikke sælger de vedkommende Gaarde, er givet, og det lod jo til, hvad der har glædet mig at høre, at ogsaa de andre Ordførere var enige i, at Staten ikke i dette Øjeblik bør afhænde disse Gaarde. Men dermed bør det ogsaa foreløbig være nok, Organisationen af disse Sager bør vente, til vi har haft Tid og Lejlighed til at underkaste Forholdene en nøje Prøvelse. Der er nemlig her Tale om en Sag af vidtrækkende Betydning, og vi Landbrugere i Rigsdagen er ikke tjente med, at der herinde i et Forhold som dette bliver truffet Bestemmelser, som ikke er holdbare. Ingen af os vilde ude i den hjemlige Bedrift i Huj og Hast foretage os noget, der ikke var prøvet og overvejet, men saa kan vi Landbrugere blandt Rigsdagsmændene heller ikke lade det sidde paa os, at vi her vedtager noget, som ikke er holdbart. Det tager sig ikke godt ud.

Landbohøjskolen havde i sin Tid 60 Tdr. Land. Dette Areal er blevet formindsket i høj Grad; saa vidt jeg husker, er man nu nede paa 30 Tdr. Land. Der kan saaledes ikke der være Tale om Forsøg i egentlig Forstand i større Stil, og derfor er det overordentlig heldigt, at der nu frembyder sig en Lejlighed, hvor Staten